

ת"פ 48625/05/10 - מדור תביעות - מס הכנסה ת"א נגד טו קינגס בע"מ, נפתלי זוסמן

בית משפט השלום בראשון לציון

20 נובמבר 2014

ת"פ 48625-05-10 מדור תביעות - מס הכנסה ת"א נ' טו קינגס
בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. טו קינגס בע"מ
2. נפתלי זוסמן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד תמר הוברטל

ב"כ הנאשם 2 עו"ד אבי כהן

הנאשם 2 בשמו ובשם הנאשמת 1

מז דין

כתב האישום

1. הנאשמת 1 הינה חברה פרטית הרשומה בישראל, שעסקה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום בסחר בריהוט משרדי מיד שנייה.

הנאשם 2 היה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום מנהלה הפעיל של נאשמת 1.

הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, בעבירות של אי הגשת דו"חות לפקיד השומה, בלי סיבה מספקת, כמפורט להלן:

הנאשמת 1 - שש עבירות של אי הגשת דו"חות במועד לשנות המס 2004-2009, לפי סעיף 216 (4) לפקודת מס

עמוד 1

הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה").

הנאשם 2 - שש עבירות של אי הגשת דו"חות במועד על הכנסות הנאשמת 1 לשנות המס 2004-2009, לפי סעיף 216(4) לפקודה, ושש עבירות אחרות מנהלים לפי סעיף 224א' לפקודה, וכן ארבע עבירות של אי הגשת דו"חות אישיים על הכנסותיו לשנות המס 2004-2007 לפי סעיף 216(4) לפקודה.

טיעוני הצדדים לעונש

2. אפרט להלן בתמצית את טיעוני הצדדים לעונש, לרבות הראיות לעונש שהוגשו מטעמם.

ב"כ המאשימה טענה כי עבירות של אי הגשת דו"חות הינן עבירות חמורות, שכן הן פותחות פתח לאי תשלום מס. אי הגשת הדו"חות במועד מונעת מרשויות המס לחשב את המס ולגבות אותו במידת הצורך. האינטרסים המוגנים העיקריים שנפגעים מעבירה זו הינם הפגיעה בקופה הציבורית והפגיעה בשוויון בנשיאה בנטל המס.

לטענת ב"כ המאשימה, הודגש בפסיקה כי בעבירות אלה יש לתת דגש על האינטרס הציבורי, ולהעדיפו על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי המחדלים הוסרו באופן חלקי בלבד, הדו"חות האישיים של נאשם 2 הוגשו באיחור ניכר, בחודש יוני 2012, ואילו הדו"חות העיקריים, דו"חות הנאשמת 1, לא הוגשו כלל, ועל כן, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים היא רבה.

ב"כ המאשימה ציינה כי במסגרת השיקולים לחומרה יש לקחת בחשבון את העובדה שמדובר בדפוס התנהלות כרוני, ולא אירוע מקרי וחד פעמי. במשך שש שנים, הנאשם 2 הפעיל את העסק מבלי להגיש דו"חות כמתחייב על פי החוק. כמו כן, יש לקחת בחשבון את ריבוי העבירות, ואת הימנעותם של הנאשמים מהסרת מרבית המחדלים, על אף הזמן הרב שחלף, והדחיות הרבות שניתנו במהלך ההליך המשפטי. ב"כ המאשימה טענה כי התיק מתנהל כ-4.5 שנים, כאשר אחת הסיבות להתמשכות ההליכים היא היעדרותו של הנאשם 2 ממספר דיונים, הוצאת צווי הבאה וניסיונות איתורו, כאשר במקביל, לא חלה שום התקדמות בנושא הסרת המחדלים של הנאשמת 1.

ב"כ המאשימה טענה כי להסרת המחדלים יש משקל רב לעניין הענישה, שהרי יש בכך משום הבעת חרטה מצד הנאשם, בדרך של מעשה ממשי ומילוי חובותיו על פי דין כלפי רשויות המס. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי בפסיקה נקבע שיש להטיל עונש מאסר, כאשר המחדלים לא הוסרו במלואם, במיוחד כאשר מדובר במספר דו"חות ובתקופה ארוכה בה לא הוגשו, והגישה פסיקה בתמיכה לטענותיה, אליה אתייחס בהמשך.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בגין כל עבירה בה לא הוסרו המחדלים, הינו כמפורט להלן: על הנאשמת 1 קנס כספי סמלי מאחר שהיא אינה פעילה עוד, ועל הנאשם 2 עונש שנע בין 4 ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי שנע בין 8,500 ₪ ל-29,200 ₪, והתחייבות. עמוד 2

לעניין רכיב המאסר בפועל, המאשימה עתרה כי העונש שייגזר על הנאשם 2 ביחס לכלל העבירות יהיה בחלקו בחופף ובחלקו במצטבר, כך שביחס לכלל העבירות הענישה ההולמת הינה שני מתחמי ענישה במצטבר, דהיינו, בין 8 ל-16 חודשי מאסר בפועל, ויתר רכיבי הענישה הנלווים.

3. ב"כ הנאשם 2 טען כי בתיק התחלפו פעמיים המותבים שדנו בתיק, ולכן, אין זה מדויק לומר שההליך המשפטי נמשך 4.5 שנים בעטיו של הנאשם 2. לטענת ב"כ הנאשם 2, עבירות אלו של אי הגשת דו"חות במועד, הן עבירות שברירת המחדל בהן היא הטלת קנסות מנהליים. לטענתו, אם הנאשם 2 היה מצליח להגיש את הדו"חות כמבוקרים, סביר להניח שהתיק היה מסתיים בקנס מנהלי.

כמו כן, ב"כ הנאשם 2 טען כי ישנן אינדיקציות לפיהן מחזורי הנאשמת 1 היו נמוכים, ונעו בשנים 2004-2006 על סך של כ-200,000 ₪ בשנה.

ב"כ הנאשם 2 טען כי הנאשם 2 נעדר עבר פלילי, בן 63, היה מחוץ למעגל העבודה תקופה מאוד ארוכה, נתמך כלכלית על ידי ילדיו, וחי חיים דלים. הדו"חות האישיים הוגשו לאחר הגשת כתב האישום, דבר המלמד על רצונו של הנאשם 2 לסלק את מחדליו. עקב חלוף הזמן וסכומי הכסף הגבוהים אותם נדרש הנאשם 2 לשלם לרואה החשבון, ולצורך שחזור חומרי הנהלת החשבונות, ידו לא צלחה להגיש דו"חות מבוקרים, ולכן דו"חות הנאשמת 1 לא הוגשו כנדרש.

ב"כ הנאשם 2 טען כי בעבירות של אי הגשת דו"חות בתי המשפט נמנעים מלהשתמש בסנקציה החמורה של מאסר בפועל. עוד טען ב"כ הנאשם 2 כי לאור אינטרס השיקום, המתבטא בכך שהנאשם 2 חזר למעגל העבודה, יש להושיט יד לנאשם 2 ולא לשלוח אותו לבית הסוהר.

ב"כ הנאשם 2 עתר לאמץ את חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות בשב"ס ולשלוח את הנאשם 2 לביצוע עבודות שירות לתקופה שבית המשפט יראה לנכון. ב"כ הנאשם 2 טען כי לאור מצבו הכלכלי של הנאשם 2 אין כל טעם להטיל עליו קנס.

בתגובה לטענת ב"כ הנאשם לגבי האפשרות להמרת כתב האישום בקנס מנהלי, טענה ב"כ המאשימה כי לאור ריבוי העבירות, הסיכוי לקבלת בקשה כזו היה אפסי.

בתגובה לטענת ב"כ הנאשם לגבי המחזורים הכספיים של הנאשמת 1, ציינה ב"כ המאשימה כי מחזורי הפעילות היו כדלקמן: שנת 2004 - 157,000 ₪, שנת 2005 - 393,000 ₪, שנת 2006 - 832,000 ₪, שנת 2007 - 982,000 ₪, שנת 2008 - 1,700,000 ₪, ושנת 2009 - 124,000 ₪.

4. הנאשם 2 טען כי התגרש לפני 3.5 שנים, ומאז מתגורר בדירת חדר ומשלם שכר דירה חודשי בסך 2,800 ₪. הנאשם 2 טען כי חיפש עבודה זמן ממושך, לפני כחודשיים החל לעבוד ומשתכר כ-4,000 ₪ לחודש, וכי הוא מקווה להתקדם בעבודה ולקבל משכורת יותר גבוהה.

הנאשם 2 עתר כי בית המשפט יטיל עליו של"צ, על מנת שיוכל להמשיך לעבוד במקום עבודתו.

הנאשם טען טענות רבות נוספות, אך לא הציג כל מסמך לתמיכה בטענותיו, וזאת על אף שבית המשפט הבהיר לו כי עליו להציגם:

הנאשם 2 טען עוד כי אדם אחר השתלט על העסק שלו וסילק אותו, כי הוא סובל ממחלות שונות, כי שירת בשירות סדיר ובשרות מילואים, כי הוא מארגן בהתנדבות פעם בשנה ערב לוחמים, וכי קיבל תשובה משלטונות מס הכנסה לפיה לא יוכל לקבל החזר מס הכנסה ששולם במקור.

הנאשם 2 טען בדיון שהתקיים ביום 7.10.14 כי הגיש בקשה לפשיטת רגל, והוא משלם 500 ₪ בחודש לקופת הכינוס, ובהמשך, לאחר שבית המשפט הבהיר לו כי עליו להציג מסמכים תומכים, הגיש לתיק את ההחלטה על צו כינוס הנכסים, שניתנה ביום 28.2.13, לפני למעלה משנה וחצי.

הנאשם 2 נדרש, בהחלטה מיום 29.10.14, ובדיון מיום 3.11.14, להציג את המסמכים העדכניים מתיק הכינוס ואת ההחלטה שניתנה בבקשה לפשיטת רגל, רק אז הודיע לבית המשפט כי תיק הפש"ר סגור מאחר שלא שילם את התשלום החודשי. הנאשם 2 הוסיף וטען כי מאחר שהחל לעבוד, הוא יבקש לחדש את הליך הפש"ר, אך לא הציג בקשה לחידוש הפש"ר.

דין והכרעה

5. הנאשמים הורשעו בעבירות של אי הגשת דו"חות במועד - הנאשמת 1 הורשעה בביצוע שש עבירות, ואילו הנאשם 2 הורשע בביצוע 10 עבירות.

השאלה הראשונה הניצבת בפני בית המשפט הינה כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם במקרה דנן בו קיימים מספר אישומים - האם כ"אירוע אחד" או כ"כמה אירועים".

סעיף 40 יג לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") דן במצב של ריבוי עבירות, וקובע שתי חלופות: האחת - מספר עבירות המהוות אירוע אחד, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע; השנייה - מספר עבירות המהוות מספר אירועים, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן, בית המשפט רשאי לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

בעניין זה נכתב ע"י כב' השופט קובו במאמרו "**פירוש לתיקון מס 113 לחוק העונשין בעניין הבניית שיקול הדעת בענישה**" (עלון השופטים ע"ש השופט ברוך ז"ל, גיליון מס' 14 מחודש ינואר 2012):

"לאור הנפקות המעשית של סיווג האירוע כ'אירוע אחד' או כ'כמה אירועים' נדמה שבמקרים לא מעטים יהיה על בית המשפט לתת דעתו לשאלה אם המקרה שלפניו שיש בו מספר עבירות הינו בגדר אירוע אחד או מספר אירועים, וזאת בהתאם למבחנים של זמן, מקום ומהות".

מאחר שבמקרה שלפניו המדובר באי הגשת דו"חות לגבי שנות מס נפרדות, וכן מדובר הן בדו"חות חברה והן בדו"חות אישיים, הרי שמדובר במספר אירועים נפרדים.

המחדלים הוסרו באופן חלקי בלבד, כך שארבעת הדו"חות האישיים של הנאשם 2 הוגשו בשנת 2012, לאחר הגשת כתב האישום, ואילו ששת דו"חות הנאשמת 1 לא הוגשו עד היום.

בנסיבות האמורות, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן, יש לגזור עונש כולל לכלל האירועים.

6. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות נשוא כתב האישום הינו - פגיעה בקיומה של גביית מס תקינה המושתתת על דיווח מסודר ובמועד של הנישומים. הדיווח מהווה אמצעי חשוב לצורך יעילות מערכת הגביה, מניעת הפסד לאוצר המדינה, ושמירה על עקרון השוויון שבין הנישומים - עמ"ה (מחוזי-חי') 501/04 **מפעלי מתכת קדמאני בע"מ נ' פקיד שומה עכו** (1.8.2007).

לאור מהות העבירות והסרה חלקית בלבד של המחדלים, מידת הפגיעה בערך החברתי הינה משמעותית.

7. בפסיקה נקבע כי בעבירות מס, יש להשית מאסר, לצורך הרתעה -

**"עבירות המס, בהן הורשע המבקש, חותרות תחת ערך השוויון, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישרין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובאיתנותה הפיננסית. אין צריך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחת ואחד ממשלמי המיסים בישראל...
... על יסוד טעמים אלו, השתרשה בפסיקה העמדה, לפיה יש להשית על עברייני המס, עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול על-פני נסיבותיו האישיות של**

העברין".

רע"פ 3857/13 שאל יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.7.2013).

אסקור את אסופת הפסיקה שהוגשה ע"י ב"כ המאשימה, כדלקמן:

רע"פ 11894/05 **עבד עוודי נ' מדינת ישראל** (12.1.2006) - הנאשם הורשע ב-3 עבירות של אי הגשת דו"חות ו-2 עבירות של אי קיום דרישה להגיש דו"ח. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של שנת מאסר ו-9 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, לאור העובדה שלאחר מתן גזר דינו של בית משפט השלום הוגשו הדו"חות. לאור זאת, ולאחר בחינת נסיבותיו האישיות של הנאשם, הפחית בית המשפט המחוזי את תקופת המאסר ל-7 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, והותיר את העונש על כנו.

רע"פ 3137/04 **שלום חגי' נ' מדינת ישראל** (18.4.2004) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של אי הגשת דו"חות חברה במועד ובאחריות מנהלים, וכן בשתי עבירות של אי הגשת דו"ח אישי על הכנסותיו במשך שנתיים. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי של 12 חודשים, וקנס בסכום 1,000 ₪. לאחר שהנאשם הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי הוגשו הדו"חות החסרים. בית המשפט המחוזי הפחית את העונש ל-7 חודשי מאסר בפועל, וקבע כי יש מקום להתחשב בהגשת הדו"חות, על אף שהוגשו באיחור רב, וכן יש ליתן משקל למצבו הבריאותי של הנאשם והכרזתו כפושט רגל. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, ואישר את פסק דינו של בית המשפט המחוזי.

רע"פ 6095/06 **צדוק חיים לוי נ' מדינת ישראל** (5.11.06) - הנאשם הורשע ב-4 עבירות של אי הגשת דו"חות חברה במועד ואחריות מנהלים וכן בעבירה של אי קיום דרישה. טרם הכרעת הדין הוגשו הדו"חות. בית משפט השלום גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בסך 10,000 ₪. ערעור הנאשם על גזר הדין נדחה על ידי בית המשפט המחוזי, וגם בקשת רשות הערעור נדחתה על ידי בית המשפט העליון.

עפ"ג (מח-ת"א) 9841-04-12 **משה אינטרטור נ' מדינת ישראל** (27.2.2013) - הנאשמים הורשעו ב-8 עבירות של אי הגשת דו"חות חברה במועד וב-2 עבירות של אי הגשת דו"חות אישיים. בית משפט השלום גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בסך 20,000 ₪. בהמלצת בית המשפט המחוזי הנאשם חזר בו מערעורו.

עפ"ג (מח-מרכז) 5568-07-08 **יגאל ארזים נ' מדינת ישראל** (25.2.2009) - הנאשם הורשע ב-8 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד ו-3 עבירות של אי הגשת דוחות אישיים. המחדלים הוסרו באופן חלקי (הוגשו הדו"חות האישיים). לנאשם הייתה הרשעה קודמת בעבירות מס בגינה הוטל עליו מאסר בדרך של עבודות שרות. בית משפט השלום גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בסך 10,000 ₪. ערעור הנאשם על גזר הדין נדחה על ידי בית המשפט המחוזי.

אפרט להלן פסיקה נוספת שניתנה בעבירות אלו, במקרים בהם לא הוסרו כל המחדלים:

עפ"ג (מח-מרכז) 5434-11-07 **יוסף בראון נ' מדינת ישראל** (19.5.2008) - הנאשם הורשע בבית משפט השלום על פי הודאתו ב-5 עבירות של אי הגשת דו"חות חברה, וב-5 עבירות של אחריות מנהלים, ונדון ל-6 חודשי מאסר, 5 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בסך 7,000 ₪.

בית משפט השלום עמד על הנסיבות בגדרן נבצר מהנאשם להגיש הדו"חות, מאחר שהחברה צברה הפסדים וכן על נסיבותיו האישיות.

הנאשם טען בערעורו כי בית משפט השלום לא נתן משקל ראוי לעובדה שמרבית המחדלים הוסרו, טען להגשת דו"חות בלתי מבוקרים שפקיד השומה סרב לקבלם, ואף סרב להיפגש איתו בקשר אליהם. בית המשפט המחוזי לקח בחשבון את הניסיונות שעשה הנאשם להגיש דו"חות לא מבוקרים, וקבע כי אלה צריכים לפעול לטובתו, על אף עמדת הפסיקה הקובעת כי אין באלה כדי לרפא את הפגם באופן משמעותי. עוד התחשב בית המשפט המחוזי במצבו הכלכלי של הנאשם, והקל בעונש שהוטל עליו מריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח לריצויו בדרך של עבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי-ת"א) 9231-09-13 **רון נעים נ' מדינת ישראל** (10.2.14) - המערער הורשע ב-10 עבירות של אי הגשת דו"חות מס הכנסה במועד, וטען לגבי דו"ח אחד כי הייתה סיבה מספקת לאי הגשתו. בית משפט השלום דחה טענה זו, וקבע כי לא ניתן להכיר בדו"חות שהוגשו כהסרת מחדלים מאחר שהיו בלתי אמינים על פקיד השומה ולכן לא נקלטו. בית משפט השלום גזר על המערער 9 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 40,000 ש"ח.

בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, על אף שהיה ער למצבו הבריאותי הקשה של הנאשם כפי שהוכח בפניו במסמכים רפואיים, וקבע כי העונש שהוטל על המערער מצוי ברף התחתון של מתחם הענישה.

עפ"ג (מחוזי-מרכז) 42790-01-14 **מדינת ישראל נ' אליהו מאיר דהן** (25.2.14) - המשיב הורשע ב-5 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. המשיב הגיש דו"ח אישי והסיר את המחדל במישור זה בלבד. יתר הדו"חות הוגשו כבלתי מבוקרים ונקבע כי אין בהגשתם כדי להוות הסרת המחדלים. בית משפט השלום גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך של 6,500 ש"ח. הוגשו ערעורים הדדים על ידי הצדדים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם וקיבל את ערעור המדינה בחלקו, בקובעו כי העונש שהושת על הנאשם על ידי בית משפט השלום מקל עימו מאד, אך אין בו להצדיק התערבות ערכאת הערעור. יחד עם זאת, בהינתן קולת עונש המאסר, קבע בית המשפט כי יש להחמיר עם הנאשם לעניין גובה הקנס, כך שיעמוד על סך של 12,000 ש"ח.

ע"פ (מחוזי-י-ם) 2038/10 **מרדכי לוק ואח' נ' מדינת ישראל** (15.3.2010) - הנאשמים הורשעו בשתי עבירות של אי הגשת דו"חות החברה במועד, עבירות של אחריות מנהלים לגבי אותן שנים, אי הגשת שני דו"חות אישיים, וכן בעבירה של אי ניכוי מס במקור, והכל לגבי תקופה של שנתיים בלבד בהן פעלו הנאשמים. חלק מהמחדלים הוסרו - הוגשו הדו"חות האישיים ואחד משני הדו"חות של החברה, ונותר דו"ח אחד שלא הוגש וכן לא שולם חוב הניכויים

בסכום נומינאלי של 16,469 ₪.

בית משפט השלום גזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 35,000 ₪, ועל החברה קנס בסך 5,000 ₪.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשמים על העונש שהוטל, וקבע כי העונשים שהוטלו אינם חמורים, אף בהתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם (מפרנס יחיד של משפחתו, עובד בחצי משרה, מתקיים מהבטחת הכנסה ונעזר בעמותות צדקה וברשויות הרווחה), במצבו המשפחתי של הנאשם (אב לששה ילדים), בהעדר עבר פלילי, ואף בהתחשב בעובדה שהעבירות מתייחסות לתקופה של שנתיים, שהינה קצרה יחסית, ושרק במלכה פעלה החברה.

עפ"ג (מחוזי-ת"א) 3385-06-10 **הנרי עודה נ' מדינת ישראל** (5.1.2011) - הנאשם הורשע ב-5 עבירות של אי הגשת דו"חות החברה ו-4 עבירות של אי הגשת דו"חות אישיים. סמוך לפני גזר הדין הוגשו 3 דו"חות לא מבוקרים של החברה, והדו"חות האחרים כלל לא הוגשו.

בית משפט השלום גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 8,000 ש"ח. בית המשפט המחוזי התחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם שהוא בן 42, ללא הרשעות קודמות, ובנסיבות המקרה לפיהן אחריותו הממשית של הנאשם השתרעה רק על חלק מהתקופה ולא על כולה, כי היה מדובר בעסקה כושלת מלכתחילה או בניהול כושל בהמשך או שניהם כאחד, מצבו הכלכלי של הנאשם היה בשפל המדרגה והוא התקיים מן היד אל הפה, והוא עשה כל מאמץ כדי להגיש דו"חות אך הדבר לא עלה בידו משום שלא הצליח לאתר מסמכים ומשום שלא יכול היה לעמוד בתשלום המתחייב מהם.

לפיכך, בית המשפט המחוזי החליט להקל בעונש והעמידו על 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, ויתר רכיבי הענישה נותרו בעינם.

ב"כ הנאשם 2 לא תמך עתירתו לעונש בפסיקה. לאחר המועד בו נשמעו הטיעונים לעונש, הנאשם 2 עצמו פנה לבית המשפט, ובפנייתו, בין היתר, הפנה לפסיקה, אך לא צרף העתקי גזרי הדין אותם אזכר.

בדיון שהתקיים ביום 3.11.14 בית המשפט ציין בפני הנאשם 2 כי לא איתר את הפסיקה הנזכרת על ידו, והורה לו להגישה, אך הוא לא עשה כן, למעט גזר דין אחד, אליו אתיחס להלן.

להלן התייחסותי לפסיקה אותה איזכר הנאשם 2:

שניים מגזרי הדין הללו לא הצלחתי למצוא כלל במערכת נט המשפט ובמאגרי המשפט המצויים ברשותי: ת.פ. (שלום-רח') 2285/04 **מדינת ישראל נ' קרישניסקי** (הנאשם לא ציין את תאריך גזר הדין), ו-ת.פ. 8781/00 **מדינת ישראל נ' נופר סוכנות לביטוח** (הנאשם לא ציין את הערכאה ואת תאריך גזר הדין).

המבקש איזכר פסק דין נוסף - ת.פ. 46741/08 מדינת ישראל נ' עו"ד שלמה אביטן, ללא ציון הערכאה ותאריך גזר הדין. גם גזר דין זה לא נמצא על ידי, עם זאת, נמצא גזר דין שנראה כי אליו התכוון הנאשם - ת.פ. (של-ב"ש) 4421/04 **מדינת ישראל נ' הגן המלאכותי קיטרינג בע"מ ואח'**, עו"ד אביטן היה אחד מהנאשמים, ודינו נגזר בשנת 2010.

מדובר בגזר דין שניתן על ידי בית משפט שלום, בגין אי הגשת שני דו"חות במועד. הנאשם הסיר את כל מחדליו לאחר הגשת כתב האישום, ולכן בית משפט השלום החליט לבטל את הרשעתו.

הערעור שהוגש על ידי המאשימה על ביטול הרשעתו של עו"ד אביטן, התקבל על ידי בית המשפט המחוזי, שהרשיעו וגזר עליו מאסר על תנאי וקנס - עפ"ג (מח-ב"ש) 46741-08-10 **מדינת ישראל נ' אביטן ואח'** (2012).

פסק דין נוסף שאזכר הנאשם ושאותר על ידי, הוא של בית משפט השלום, שבו הוסרו מלוא המחדלים: ת.פ. (של-נת') 3928/08 **מדינת ישראל נ' מור מוצרי עור בע"מ ואח'**.

עותק של גזר הדין היחיד שהגיש הנאשם 2, לפי הוראת בית המשפט מיום 3.11.14, הינו ת.פ. (שלום-רמ') 3026/08 **מדינת ישראל נ' בוריס דאנו** - מעיון בגזר הדין עולה כי גם הוא ניתן במקרה בו הוסרו המחדלים במלואם.

באותו מקרה, לאור הסרת המחדלים, עתירת המאשימה לעונש הייתה למאסר על תנאי, קנס והתחייבות, והמחלוקת בין הצדדים התמקדה בשאלת ההרשעה. בנסיבות המיוחדות של המקרה, שכללו הסתמכות של הנאשם על הצהרת המאשימה לפיה אם יוסרו המחדלים הוא יוכל להגיש בקשה להמרת האישום בקנס מנהלי, העובדה שהנאשם שילם את מלוא חובו והמדינה אף נותרה חייבת לו כסף, העובדה כי הוטלו על הנאשם קנסות ועיקולים שלא כדין, והעובדה שהרשעה תפגע באופן קונקרטי בתעסוקתו של הנאשם, החליט בית המשפט לבטל את ההרשעה, והטיל עליו של"צ, התחייבות והוצאות משפט.

בהליך הערעור בבית המשפט המחוזי מרכז, הוחלט להותיר את החלטת בית משפט השלום על כנה, מהנימוקים שפורטו על ידי בית משפט השלום, והוגדל מספר שעות השל"צ, סכום ומשך ההתחייבות שהוטלו על הנאשם - עפ"ג (מח-מרכז) **מדינת ישראל נ' דאנו** (2012).

מהמפורט לעיל עולה כי כל הפסיקה אליה הפנה הנאשם 2 ניתנה במקרים בהם הוסרו המחדלים, ובנסיבות מיוחדות, ואין דומה מקרה זה שבפני לאותם המקרים שנדונו.

8. בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות יש להתחשב במספר העבירות, בתקופה שחלפה מאז ביצוען, וכן יש להתייחס לטענת הנאשמים בנוגע לניסיונותיהם להסרת המחדלים.

כאמור, הנאשמים לא הגישו 6 דו"חות חברה כדיון, ונאשם 2 הגיש 4 דו"חות אישיים באיחור ניכר מהמועד בו היה עליו להגישם, ולאחר הגשת כתב האישום.

על אף שאני ערה לטענת ב"כ הנאשם 2, לפיה הנאשם 2 התקשה במלאכת שחזור של יתרות פתיחה של בנקים בני 10 שנים, וכי לא היה בידו כסף על מנת לשלם לרו"ח על מנת להגיש דו"חות מבוקרים, לא הובאו בפני כל ראיות כי נעשו המאמצים הנטענים להסרת המחדלים ואף לא הוצגו מסמכים לפיהם מצב כלכלי דחוק הוא שמנע הסרת המחדלים. למעט דבריו של הנאשם 2, הטענות לא הוכחו ונתרו טענות בעלמא, ועל כן, לא מצאתי כי הטענות מצדיקות הקלה משמעותית בענישה.

יצוין כי בעוד שב"כ הנאשם 2 טען כאמור כי עקב חלוף הזמן וסכומי הכסף הגבוהים אותם נדרש הנאשם 2 לשלם לרואה החשבון, ולצורך שחזור חומרי הנהלת החשבונות, ידו לא צלחה להגיש דו"חות מבוקרים, טען הנאשם 2 בפנייתו בכתב לבית המשפט כי רואה החשבון הסכים לקבל את שכרו מהחזר המס המגיע לנאשמת 1.

כמו כן, בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין, יש לקחת בחשבון את טענת המאשימה כי מדובר בדפוס התנהלות ולא באירוע חד פעמי.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות אינו ברור, שכן לא הוגשו דו"חות מבוקרים של הנאשמת 1. ידוע רק כי מחזורי הפעילות של הנאשמת 1 היו בסכומים ניכרים כמפורט בטיעוני ב"כ המאשימה, אך המחזורים אינם מצביעים בהכרח על היקף הרווחים, אם היו כאלה. טענת הנאשם 2 להחזר מס המגיע לנאשמת 1, לא הוכחה בשום מסמך ונתרה טענה בעלמא.

אציין כי לעניין מתחם העונש ההולם, ככל שמדובר בקנס, על-פי סעיף 40ח' לחוק העונשין, חובה על בית-המשפט, להתחשב, בנוסף לשיקולים המופיעים בסעיף 40ג'(א) לחוק העונשין, גם במצבו הכלכלי של הנאשם.

מכל האמור לעיל, ומסקירת הפסיקה, עולה כי מתחם העונש ההולם לגבי כל עבירה של אי הגשת דו"ח החברה במועד, כשלא הוסרו המחדלים, נע בין חודש אחד לבין שלושה חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס שנע בין 3,000 ₪ ל-6,000 ₪.

מתחם העונש ההולם לגבי כל עבירה של אי הגשת דו"ח אישי במועד, לגביה הוסרו המחדלים, הו מאסר על תנאי לתקופה שבין חודש לארבעה חודשים, קנס שנע בין 1,000 ₪ לבין 2,000 ₪, והתחייבות כספית.

לגבי הנאשמת 1 שאינה פעילה, מתחם העונש ההולם הינו הטלת קנס סמלי.

כפי שנקבע לעיל, לאור נסיבות המקרה, מן הראוי לגזור עונש כולל לכל האירועים. מתחם העונש ההולם לכלל העבירות בנסיבותיהן הינו מאסר בפועל הנע בין חמישה חודשי מאסר, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שרות, ועד

לעשרה חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי וקנס שנע בין 10,000 ש"ח ל-20,000 ש"ח.

9. טענת הנאשם 2 לפיה החל לאחרונה לעבוד, אינה עולה כדי שיקום כמשמעותו בסעיף 40ד' לחוק העונשין, ובאופן המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

בנסיבות המקרה, אין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרה, אלא יש לגזור את עונשו של הנאשם 2 במסגרת מתחם העונש ההולם, ובהתאם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין, ולענייננו, הנסיבות הרלוונטיות הינן כדלקמן:

(1) הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו - הנאשם 2 בן 63. הנאשם 2 החל לאחרונה לעבוד במקום עבודה חדש.

יצוין בהקשר זה כי בעת שניתנה לנאשם 2 הזדמנות לומר את דברו טרם גזר הדין, בדיון שהתקיים ביום 7.10.14, הוא טען כי לאחר תקופה ארוכה בה היה מובטל, לפני חודשיים החל לעבוד, ובהמשך, הגיש תלוש שכר אחד לפיו החל לעבוד בחודש ספטמבר 2014. יצוין כי גם בדיון שהתקיים חמישה חודשים קודם לכן, ביום 7.5.14, הנאשם 2 מסר לבית המשפט כי החל לעבוד לפני חודשיים. לא הוברר באיזה תקופות הנאשם 2 היה מובטל.

עם זאת, יש לקחת בחשבון כי הטלת עונש של מאסר או מאסר בדרך של עבודות שירות עלולה לגרום לפיטוריו של הנאשם 2, וכי לאור גילו, יקשה עליו למצוא עבודה אחרת.

למען הסר ספק, בקשת הנאשם 2 לבצע עבודות של"צ, אינה עומדת במתחם הענישה הראוי וההולם את העבירות בתיק זה בנסיבותיהן.

(2) הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם - הנאשם 2 גרוש והינו אב ל-4 ילדים בגירים. ריצוי עונש של מאסר בפועל או בעבודות שרות עלול לפגוע במשפחתו של הנאשם 2, שכן, לפי טענתו, יאלצו לתמוך בו כלכלית.

כפי שהובהר לעיל, טענות רבות של הנאשם 2 לא גובו במסמכים נדרשים: בנוגע לתמיכה כספית שהוא מקבל מילדיו, לגבי הטענה כי אדם אחר השתלט על עסקו, לגבי החזרי מס המגיעים לו, לגבי מצבו הבריאותי ועוד. הטענה כי הנאשם 2 מצוי בהליך פשיטת רגל התבררה כלא נכונה.

(3) הנאשם 2 הודה בביצוע העבירות, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

(4) מאמצי הנאשם 2 לתיקון תוצאות העבירות - הנאשם 2 הגיש את דוחותיו האישיים בלבד, להבדיל מהמחדלים בכל הנוגע להגשת דו"חות הנאשמת 1.

(5) הנאשם נעדר עבר פלילי.

(6) התמשכות ההליכים - ההליכים המשפטיים בתיק זה התמשכו זמן רב, אולם, בניגוד לטענת ההגנה, אין לזקוף זאת לכך שהתחלפו מותבים בתיק, אלא יש לזקוף זאת לחובתו של הנאשם 2, כפי שיפורט -

עוד בדיון שהתקיים ביום 14.6.11, הנאשם 2 ביקש מבית המשפט דחיה לשם הסרת מחדליו, בית המשפט נענה לבקשתו, והדיון נדחה לשם כך.

לאחר מכן, הנאשם 2 לא התייצב לדיון הנדחה ולדיונים שלאחריו, הוצאו נגדו צווי הבאה, ומשאותר הנאשם 2, התקיים דיון ביום 10.7.12 בו הוא ביקש שוב דחייה לשם הגשת דו"חות הנאשמת 1, הצהיר כי פנה לרואה חשבון ותוך חודשיים יוכנו המאזנים. יצוין כי במסגרת טיעונו לעונש הגיש הנאשם 2 הסכם שכ"ט עם רו"ח מיום 20.9.12, דהיינו, חודשיים לאחר מכן.

בית המשפט שוב נענה לבקשת הנאשם 2 ודחה את הדיון, כדי לאפשר לו להסיר מחדליו, ומינה סנגור ציבורי לייצגו הנאשם 2 לאור עמדתה העונשית של המאשימה.

בדיון שלאחר מכן, הנאשם 2 לא התייצב, ולא יצר קשר עם עורך הדין שמונה לייצגו מטעם הסנגוריה הציבורית, וכך גם בתקופה שלאחר מכן, במהלכה התקיימו מספר דיונים והוצאו צווי הבאה.

רק בדיון שהתקיים ביום 8.12.13 התייצב הנאשם 2 לאחר שבוצע צו ההבאה נגדו, ונפגש לראשונה בבית המשפט עם בא כוחו, ועל כן, ב"כ הנאשם 2 ביקש לדחות את המענה, ושוב בית המשפט נענה לבקשתו.

בדיון שהתקיים ביום 2.2.14 ניתנה הכרעת דין, וב"כ הנאשם 2 ביקש לדחות את הטיעונים לעונש, שוב בטענה שהנאשם 2 פועל להסרת מחדליו, והוסיף כי קיים סיכוי ממשי שהדו"חות יוגשו בעוד שלושה חודשים.

בדיון שהתקיים ביום 7.5.14 התברר כי הדו"חות לא הוגשו, ושוב נטען על ידי ב"כ הנאשם 2 כי הנאשם 2 הצליח לשחזר את חומרי הנהלת החשבונות וכי תוך חודשיים יגיש את הדו"חות, וכן נטען כי הנאשם 2 החל לעבוד והתחייב לשלם את שכר טרחת רואה החשבון. לפני משורת הדין, ובהסתמך על טענות אלו של הנאשם 2, דחה בית המשפט את הדיון.

בדיון שהתקיים ביום 10.7.14 הנאשם 2 ביקש דחייה נוספת, וטען כי הוא ממתין רק לאישורי יתרות מהבנקים, האמורים להתקבל תוך ימים ספורים. בית המשפט נענה לבקשת הנאשם 2 ודחה את הדיון ליום 30.9.14, וכמו כן, שלח אותו לראיון התאמה בפני הממונה על עבודות השרות, תוך שהדגיש בפני הנאשם 2 כי טרם גיבש דעתו בדבר העונש ההולם.

הנאשם 2 לא התייצב לראיון בפני הממונה על עבודות השרות, ולכן בית המשפט נאלץ לדחות את הדיון על מנת שתתקבל חוות דעת.

בדיון הנדחה, ביום 7.10.14, הסתבר כי המדובר היה בדחיות שווא, שכן המחדלים שבאי הגשת דו"חות הנאשמת 1 לא הוסרו, והצדדים טענו לעונש.

10. לאור כל האמור, ולאחר שהתחשבתי בכלל הנסיבות האמורות לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשמת 1 -

קנס כספי בסך של 1,000 ₪ לתשלום עד 1.1.15.

הנאשם 2 -

א. שבעה חודשי מאסר בפועל.

ב. ששה חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים ממועד שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם 2 לא יעבור בתקופה זו עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה.

ג. קנס בסך של 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.12.14 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, יעמוד כל הקנס או יתרתו לפירעון מלא לאלתר.

הובהר לנאשם 2 כי עליו לפנות למזכירות בית המשפט, לקבל לידי שוברים לתשלום הקנס, וב"כ הנאשם 2 מתבקש לסייע לו בכך.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ניתן והודע היום כ"ז חשוון תשע"ה, 20/11/2014 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בעניין הנאשם 2

לבקשת ב"כ הנאשם 2, ובהסכמת ב"כ המאשימה, אני מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר, עד ליום 1/1/2015.

כל עוד לא תינתן החלטה אחרת, על הנאשם 2 להתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר "הדרים" ביום 1/1/2015 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות.

על הנאשם 2 לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

להבטחת התייצבות הנאשם 2 למאסר, ישמשו הכספים שהופקדו במסגרת צו ההבאה, כערובה, ככל שהופקדו על-ידי הנאשם 2 ואין כל מניעה חוקית אחרת לשחררם.

כמו כן, על הנאשם 2 לחתום על התחייבות עצמית בסך ₪ 30,000 להבטחת התייצבותו למאסר וכן תחתם ערבות צד ג' בסך ₪ 30,000.

אני מורה על עיכוב יציאת הנאשם 2 מן הארץ למשך 180 ימים.

רשמתי בפניי את הצהרת הנאשם 2 כי אין לו דרכון.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ה, 20/11/2014 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בעניין הנאשם 2

לבקשת ב"כ הנאשם 2, ניתנת ארכה להפקדת ערבות צד ג' עד ליום 23/11/2014 בשעה 14:00.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ה, 20/11/2014 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת

0

הוקלדעלידיאיליןאלון